

چکیده:

پژوهش حاضر جهت بررسی تاثیر راهکار خود تنظیمی در ارتقای مهارت نوشتن زبان آموزان ایرانی بالاتر از سطح متوسط طراحی شده بود. جهت دستیابی به اهداف، ۶۰ دانشجوی مذکر زبان در رده ی سنی ۲۵-۲۱ سال که در دوره ی آموزشی نوشتن پیشرفته انگلیسی در دو دانشگاه ثبت نام کرده بودند از میان ۹۰ شرکت کننده و بر مبنای عملکردشان در Quick Placement Test انتخاب شدند. شرکت کنندگان در دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زنجان گروه گواه را تشکیل دادند و آنهایی که در دانشگاه غیرانتفاعی امین، واحد طارم بودند گروه آزمایشی را تشکیل دادند، که هر گروه ۳۰ دانشجوی شرکت کننده داشتند، که با استادی مشابه آموزش دیده بودند و سال سوم دانشگاه بودند. پس از آن پژوهشگر باید سطح جاری شرکت کنندگان را بر حسب مقاله نویسی شان متوجه می شد. بنابراین، یک پیش آزمون انجام شد که باید یک مقاله متقاعد کننده می نوشتند. پس از آن مرحله آموزشی مطالعه شروع شد. پژوهشگر در گروه گواه از روشهای متعارف جهت تدریس مقاله نویسی به دانشجویان استفاده کرد که کاملاً سنتی بود. در گروه آزمایشی شرکت کنندگان دانش و مهارتهای مورد نیاز جهت بکارگیری POW و راهکار نوع خاص برای نوشتن متقاعد کننده را آموزش دیدند. بعد از آن، پس آزمونی برای هر دو گروه اجرا شد. نتایج نشان دادند گروه آزمایشی که استفاده از راهکار خودتنظیمی را دریافت کرد بهتر از گروه گواه عمل کرده است. بر مبنای یافته های این مطالعه، معلمان زبان می توانند راهکار خودتنظیمی را جهت ارتقای توانایی نوشتن زبان آموزان خود بکار گیرند. یافته ها نشان دادند که استفاده از راهکار خودتنظیمی منجر به مهارتهای بیشتر در نوشتن می شود.